

त्यक्तोदात्तं उदारकर्मत्यागिन् ॥ १७ ॥ महत्सदं ॥ १८ ॥ सुहृद्भिश्चरैः अनभिख्यातैः स्वेषां परेषां चाविद्वैतैः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मरणांतमपि इव पातुर्न अनामयं कुशलमेव स्वर्गहेतुत्वादित्यर्थः ॥ २३ ॥ रक्षाधिकरणं दुर्गादि सुखं सुखप्रदानं ॥ २४ ॥ गुप्तानि सुरक्षितानि ॥ २५ ॥ एकेन राज्ञा तेषु दुर्गादिषु पंचसु ॥ २६ ॥ २७ ॥ ज्ञानं इदं मम निःश्रेयसमिति यज्ज्ञानंतत् ॥ २८ ॥ अर्थका

त्यक्तोदात्तं मघरतं धूतस्त्रीमृगयापरं ॥ कार्ये महति युजानो हीयते नृपतिः श्रिया ॥ १७ ॥ रक्षितामाचयो राजारक्ष्यान्यश्चानुरक्षति ॥ प्रजाश्च तस्य वर्धते ध्रुवं च म
हदश्नुते ॥ १८ ॥ ये केचिद्भूमिपतयः सर्वास्तानन्ववेक्षयेत् ॥ सुहृद्भिरनभिख्यातैस्तेन राजातिरिच्यते ॥ १९ ॥ अपरुत्थवल्थस्य दूरस्थो स्मीतिना श्वसेत् ॥ श्वे
नाभिपतनैरेते निपतंति प्रमाद्यतः ॥ २० ॥ दृढमूलस्त्वदुष्टात्मा विदित्वा बलमात्मनः ॥ अबलानभियुंजीत न तु ये बलवत्तराः ॥ २१ ॥ विक्रमेण महीलब्ध्वा प्रजा
धर्मं पालयेत् ॥ आहवे निधनं कुर्याद्राजाधर्मपरायणः ॥ २२ ॥ मरणांतमिदं सर्वं नेह किंचिदनामयं ॥ तस्माद्भूमिस्थितो राजा प्रजाधर्मं पालयेत् ॥ २३ ॥ र
क्षाधिकरणं युद्धं तथा धर्मानुशासनं ॥ मंत्रांचिता सुखं काले पंच भिर्वर्धते मही ॥ २४ ॥ एतानि यस्य गुप्तानि सुराजराजसत्तम ॥ सततं वर्तमानो त्रराजा यत्ते मही
मिमां ॥ २५ ॥ नैतान्ये केन शक्यानि सा तत्तेनानुवीक्षितुं ॥ तेषु सर्वं प्रतिष्ठाप्य राजा भुंक्ते चिरमही ॥ २६ ॥ दातारं संविभक्तारं मार्दवोपगतं शुचिं ॥ असंत्यक्तम
नुष्यं च तं जनाः कुर्वन्ते नृपं ॥ २७ ॥ यस्तु निःश्रेयसं श्रुत्वा ज्ञानं तत्प्रपद्यते ॥ आत्मनो मतमस्तु ज्यंतं लोकानुविधीयते ॥ २८ ॥ यो र्थकामस्य वर्धनं प्राति कूल्यान्
मृष्यते ॥ शृणोति प्रतिकूलानि सर्वदा विमना इव ॥ २९ ॥ अग्राभ्य च रितां दृष्टिं यो न सेवेत नित्यदा ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ॥ ३० ॥ निगृहीता द
मात्या च्छत्रीभ्यश्चैव विशेषतः ॥ पर्वताद्विषमादुर्गद्विस्तितोश्चात्सरीं स्तपात् ॥ ३१ ॥ मुख्यानमात्यान्यो हित्वा निहीना
नुरुते प्रियान् ॥ सर्वैव्यसनमासाद्य गायमातानि विदति ॥ ३२ ॥ यः कल्याणगुणान् ज्ञातीन् द्रष्टवान्ो भूषति ॥ अदृढात्मा दृढक्रोधः समृत्योर्वसंतैतिके ॥ ३३ ॥ अ
थ योगुणसंपन्ना नृद्वयस्य प्रियानपि ॥ प्रियेण कुरुते वश्यांश्चिरं यशसि तिष्ठति ॥ ३४ ॥ नाकाले प्रणयदर्थान्ना प्रिये जातु संज्वरेत् ॥ प्रियेनातिभृशं तुष्येद्युं जी
तारोग्यकर्मणि ॥ ३५ ॥ केवानुरक्तराजानः केभयात्समुपाश्रिताः ॥ मध्यस्थदोषाः केचैषामिति नित्यं विचिंतयेत् ॥ ३६ ॥ न जातु बलवान् भूत्वा दुर्बले विश्वसे
त्क्वचित् ॥ भारुडसदृशाल्पेति नित्यं तं प्रमाद्यतः ॥ ३७ ॥ अपि सर्वगुणैर्युक्तं भर्तारं प्रियवादिनं ॥ अभिद्रुह्यति पापात्मानतस्माद्विश्वसेज्जनात् ॥ ३८ ॥

मस्य सख्युः प्रातिकूल्यादुष्पातशृणोति तच्छत्रुभ्यः सकाशात् ॥ २९ ॥ अग्राम्यैर्द्विमद्भिः दृष्टिं लोभोपायं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ मुख्यानिति गांधकार्यस्यांतं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥